

ΓΙΑ ΝΑ ΕΥΘΥΜΕΙΤΕ

ΙΣΤΟΡΙΪΤΣΕΣ, ΑΝΕΚΔΟΤΑ, ΑΣΤΕΙΑ

*Ένας γερο-θείος, όταν προσθάνθη πώς ἐπλησίαζε ἡ τελευταία του ὥρα παρηγγεῖλε νὰ φωνάζουν τούς ἀνεψιούς του ἀπὸ τούς ὁποίους δὲν ἦταν πολὺ εὐχαριστημένους.

*Ὅταν συνεκεντρώθησαν γύρω ἀπὸ τὸ κρεβάτι του τούς εἶπε :
— Σὰς παρεξήγησα κάποτε, ἀλλὰ εἶσατε ὅλοι καλὰ παιδιά, δὲν εἶνε ἔτσι :

- Μάλιστα θεε !
- *Ἐχετε καλὴ καρδιά καὶ τὰ γενναϊότερα καὶ χριστιανικώτερα αἰσθήματα, ἀγαπάτε τούς δυστυχιοῦντας...
- Ναι, θεε μου.
- Δὲν ξέρετε πόση εὐχαρίστησι μοῦ κάνετε. Θὰ πεθάνω ἤσυχος. *Ἀφρα με τὴ διαθήκη μου ὅλη μου τὴν περιουσία στους... φτωχοὺς !...

***

*Ένας χωρικός ἔβρινε στὴν ταβέρνα ὅταν ἕνας γείτονάς του ἔτρεξε νὰ τὸν εἰδοποιήσῃ ὅτι ἕνας κλέφτης ἐμπήκε στὸ σπίτι του ἀπὸ τὸ παράθυρο.

— *Ἄς ἐμπήκε, εἶπε ὁ χωρικός. Νὰ ἰδοῦμε πὼς θὰ βγῇ. *Ἐχω τὸ κλειδί τῆς πόρτας στὴν τσέπη μου !...

***

*Ὁ ταχυδρομικός ὑπάλληλος σ' ἕνα χωρικό πὸν τοῦ παραδίδει ἕνα γράμμα ἀπὸ τὴ θυρίδα.

- Εἶνε πολὺ βαρὺ τὸ γράμμα σας. Βάλτε του ἀκόμη ἕνα δεκάλεπτο γραμματόσημο.
- Γιατί ζύριε ; Γὰ νὰ βαρύνῃ ἀκόμη περισσότερο ;

***

Μιά γυναίκα πὸν εἶχε ἀπαυθίσει ἀπὸ τὴν ἀνυπόφορη ὑπηρετιά της, τὴν ἐξυλοφόρτωσε, τῆς ἐπλήρωσε τὸ μισθὸ της καὶ τὴν ἔδιωξε.

Περωνώντας ἡ δαριμένη ὑπηρετρία ἀπὸ τὸ κατῶφλι στάθηκε μπροστὰ στὸ σκυλί τοῦ σπιτιοῦ πὸν ἦταν ξεπλωμένο ἐκεῖ καὶ τοῦ πέταξε τρεῖς δεκάρες.

— Φαντάσου τί σπάταλη καὶ τί ἀσυλλόγιστη εἶσαι, ἀφοῦ πετᾷς τὰ χρηματὰ σου καὶ στοὺς σκύλους ἀκόμα, εἶπε ἡ κυρία.
— Πάρτετε παιά, ἀπηντήσε ἡ ὑπηρετρία.
*Ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀγάριστη. Διὰ ν' ἀφήνω ἕνα πορμπουάρ στὸ σκυλί θὰ εἶπῃ πὸς τὸ ἀξίζει. *Ἐγλυψε τὸ κακόμοιρο τόσο καλὰ τὰ πιάτα σας, ὥστε με ἔβγαξε ἀπὸ τὸν κόπο νὰ τὰ πλένω. ***

Μιά ὥραία κυρία καταλαμβάνεται ἀπὸ ἕναν πόνο στὴν κοιλιά καὶ ἀποφασίζει νὰ τρεῖξῃ στὸ γιατρό. Βλέπει μεταξὺ ἄλλων λιγανίδων σὲ μιὰ πόρτα καὶ τὴν ἐπιγραφὴ ἑνὸς γιατροῦ καὶ ἀνεβαίνει.

— Εἶνε ἀνάγκη νὰ με δίητε ἀμέσως, λέγει στὸ σοβαρὸ κύριό με τὰ γυαλιά, πὸν βρῆκε στὸ δωμάτιο πὸν ἐμπήκε. *Ἐχω ἕναν πόνο στὴν κοιλιά πὸν με φοβίζει πάρα πολὺ θέλετε νὰ γυθῶ :

*Ἡ κυρία παρουσιάζει γυμνὸ τὸ μέρος πὸν τὴν πονεῖ.
— *Ἐχετε δίκιο τῆς λέει ὁ κύριος. Τὸ βλέπω λίγο ἐρεθισμένον τὸ μέρος αὐτό.

- Τι πρέπει νὰ κάμω ;
- Δυστυχῶς δὲν μπορῶ νὰ σας δώσω καμμιά συμβουλή. Νὰ πάτε στὴν διπλανὴ πόρτα πὸν μένει ὁ γιατρός. *Ἐγὼ εἶμαι... ἀρχιτέκτων...

***

Δυὸ ξένοι ἐμπήξαν νὰ πιουν μιὰ μύτρα σ' ἕνα ζυθοπωλεῖο. Στὸ λογαριασμὸ τούς ἐξήγησαν γιὰ δυὸ μύτρες καὶ λίγο μεζέ, ἕξι δραχμῆς. Πέντε τὸ ποτήρι.

*Ἐνὼ ἐπλήρωναν εἶδαν στὸ τραπέζι ἕναν χορῆο.

— Μήπως θέλετε νὰ σας πληρώσουμε τίποτε καὶ γι' αὐτὸ τὸ ζουφιο ; ἐρώτησε ὁ ἕνας.

— Τι νὰ κάνουμε κύριε, εἶπε ὁ μπουαριέρης ἀτελεισμένος. Δὲν μπορῶ δυστυχῶς νὰ βρῶ τρόπο ν' ἀπαλλαγῶ ἀπὸ τὰ ἐνοχλητικὰ αὐτὰ ἔντομα.

— Ξέρω ἕνα μοναδικὸ τρόπο, εἶπε ὁ ξένος. *Ἄν μᾶς τρατάρετε δυὸ ποτήρια μύτρα θὰ σᾶς πῶ τὴ συνταγὴ μου.

— Σύμφωνος, εἶπε ὁ μπουαριέρης.
*Ἡ μύτρες ἦρθαν καὶ τίς ἦταν. Τότε ὁ ξένος ἄρχισε νὰ λέγῃ.

— *Ἴδου τί θὰ κάμετε. Τὸ βράδυ θὰ κλειστέτε καλὰ τὸ δωμάτιο πὸν ἔχει τούς χορῆους. Θ' ἀνάψετε μιὰ λάμπα καὶ θὰ τὴν βάλετε στὸ πάτωμα ἀπάνω σ' ἕνα μεγάλο φύλλο ἄσπρο χαρτί. Οἱ χορῆοι θὰ προσελκυσθοῦν ἀπὸ τὸ φῶς καὶ ἀπὸ τὴν ἄσπράδα τοῦ χαρτιοῦ καὶ θὰ μαζεθοῦν γύρω ἀπὸ τὴ λάμπα. Τότε ὅταν ἰδῆτε πολλοὺς μαζεμένους θὰ πλησιάσετε καὶ θὰ τοὺς εἰπῆτε. «Ἐδῶ ἡ μύτρα ἔχει πέντε φράγκα τὸ ποτήρι.» Οἱ χορῆοι θὰ κάμουν ἀμέσως αὐτὸ πὸν θὰ κάμουμε κι' ἐμεῖς. Θὰ φύγουν καὶ δὲν θὰ ξαναεμφανισθοῦν ποτὲ στὸ μαγαζὶ σας.

ΑΝΑΤΟΙΚΕΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

Η ΜΑΥΡΗ ΠΑΝΟΥΚΛΑ

Μιά φορά, θάνα κἀμπωσες ἑκατοντάδες χρόνια, ἕνας καβαλλάρης ἐπίγαινε ἀπὸ τὸ Μπεϊρούθ στὴ Δαμασκὸ καὶ στὸ δρόμο του ἀπάντησε μιὰ γορὰ φρικωδῶς ρυτιδωμένη, με κάτι κουρνιασμένα ροῦχα, πὸν καθότανε κάτω ἀπὸ μιὰ φοινικιά καὶ ἔλαιγε.

Μέ τὴν βοαγνιασμένη φωνή της ἔλεγε :
— Ποιὸς θὰ με πᾶῃ στὴ Δαμασκὸ ;
*Ὁ Καβαλλάρης σταμάτησε μπροστὰ στὴ δυστυχισμένη καὶ συγκινημένος ἀπὸ τὸ θλιμμένο καὶ ἀθλιο ὄφρος της, τὴν πήρε στὸ ἄλογο του γιὰ νὰ τὴν φέρῃ στὴν πόλη.

Καθὼς πῆγαιναν τὴ ρώτησε :
— Ποιά εἶσαι ; τί δουλειά κάνεις ; πὼς σε ἔλεγε ;
— Φίλε, ἀποκρίθηκε ἡ γορὰ, πὸν τὰ μάτια της ἔκαιγαν ἀπ' τὸν πυρετὸ, με ἔλεγε **Μαυρὴ πανούκλα**, καὶ δουλειά μου εἶνε νὰ θανατῶν τὸν κόσμο.

Στὴν ἀποκάλυψη αὐτὴ σηκωθῆκαν οἱ τρίχες τοῦ καβαλλάρη ἀπὸ τὸν τρομό, κ' ἡ πρώτη σκέψη πὸν ἔκανε ἦταν νὰ τὴν πετάξῃ κάτω ἀπ' τ' ἄλογο του.

*Ἡ γορὰ ὅμως ἐξακολουθοῦσε ἤσυχα :
— Μὴ φοβάσαι καὶ μὴ θυμώνεις. Εἶνε ἀνόηφο ἀλλοστε ! *Ἐγὼ θὰ πάω ὅποσδήποτε στὴ Δαμασκὸ κι' ἂν ἀκόμα μοῦ ἀρνηθῆς τὴ βοήθειά σου. Δὲ θὰ σοῦ κάνω κακὸ. *Ἄπ' ἐναντίας εἶμαι διατεθειμένη νὰ σοῦ παροχρήσω ὅ,τι μοῦ ζητήσης γιὰ νὰ σε ἀνταμείψω γιὰ τὴν καλὴ σου καρδιά.

— *Ἔστο, θὰ σε φέρω ἔως τὴν πόλη, ἐκεῖ ὅμως δὲν θὰ θανατώσης κανένα.

— Αὐτὸ, δὲν μπορῶ νὰ στὸ ὑποσχεθῶ. Εἶνε ἀδύνατο ἀπ' ὅποια πόλη περῶσω νὰ μὴν πάω μερικὸν ἀνθρώπων ; τὸ μόνο πὸν μπορῶ νὰ σοῦ κάνω εἶνε ν' ἀφήσω σε σένα νὰ ὀρίσης τὸν ἀριθμὸ τῶν θυμάτων μου. *Ἄν εἶνε λογικός, θὰ τὸ δεχθῶ.

- Δέκα.
- Εἶνε πολὺ λίγοι.
- Εἴκοσι τότε.
- Εἴκοσι, σύμφωνοι.
- *Ἀλλὰ, ἐπρόσθεσε ὁ καβαλλάρης, πὼς θὰ σε τιμωρήσω ἂν δὲν κρατήσης τὸν ὑπόσχεσί σου ;
- Θὰ με ξαναῶρης τὸ βράδυ πίσω ἀπὸ τὸ μεγάλο τζαμί, καὶ με σκοτώνεις.
- Σύμφωνοι.

*Ὅταν ἐφθάσαν στὴ εἴσοδο τῆς πόλεως, ὁ καβαλλάρης ἄφησε τὴν ἀπαίσινα γορὰ, καὶ πήγε στὶς δουλειές του.

Τὴν ἑπομένη, πέθαναν στὴ Δαμασκὸ τρία πρόσωπα, τὴ μεθεπομένη δεκαεπτά.

— *Ἐκλείσε ὁ λογαριασμὸς μας ! ἀπέφηξε ὁ καβαλλάρης.
*Ἄλλὰ τὴν τρίτη ἡμέρα ἐπέθαναν ἑβδομηνταπέντε !

*Ἐξὸ φρονῶν γιὰ τὴν ἀπάτη, τρέχει ὁ καβαλλάρης στὸ μεγάλο τζαμί πίσω ἀπὸ τὸ ὁποῖο βρίζει τὴ γορὰ.

— *Ἐτσι λοιπόν, τῆς φώναξε, ἀναμμένος ἀπὸ θυμὸ, κρατᾷς τὸ λόγο πὸν μοῦδωσες ;
— Εἶμαι ἀπολύτως ἐν τάξει, ἀποκρίθηκε με ἤσυχη φωνή, ἐγράψα ὅ,τι σοῦ ὑποσέθηκα, Τὴν πρώτη μέρα θανάτωσα ἕναν, τὴ δεύτερη ἑννιά, καὶ τὴν τρίτη δέκα !

— *Ἐτσι αἰ, ἀθλία ! Καὶ τοὺς ἑβδομηνταπέντε ἄλλους δὲν τοὺς λογαριάσεις ;
— Τοὺς ἄλλους ; *Ὅχι δὲν τοὺς λογαριάζω. Δὲν πέθαναν ἀπ τὴν πανούκλα ἐπέθαναν ὅλοι ἀπὸ τὸ φ ὀ β ο τους !...

*

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ
ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Τὸ Λονδίνον καὶ ἡ Νέα *὎ρκη πλησιάζουν στὸν πληθυσμὸ τὰ 8 ἑκατομμύρια.

Εἶνε συνεπῶς αἱ μεγαλύτερα πόλεις τοῦ κόσμου.
— Εἰς τὴν Ν. Ζηλανδία ὑπάρχει ἕνα εἶδος ἀράχνης τῆς ὁποίας τὸ δάγκωμα εἶνε θανατηφόρο καὶ διὰ τὸν ἄνθρωπο.

— Στὸ πανευστῆμιον τοῦ Ρίο ντὲ *Ἰανέιρο τῆς Βραζιλίας ἰδρῦθη καὶ ἔδρα τοῦ πνευματισμοῦ.

— Στὸ Σαλὸν τοῦ *Ἡαρισὸῦ ἐξεῖθεσε τὰ ἔργα τοῦ ὁ ζωγράφος Μεσάζ, πὸν δὲν ἔχει ποτὲ πὸν πάρεῖ μαθήματα ζωγραφικῆς. Τὰ ἔργα του εἶνε μεγάλης ἀξίας.

— *Ἡ πρώτη ἀσφαλιστικὴ ἑταιρία ἐλειτούργησε στὴ Δανία τὸ 1731
Πρώτη ὅμως ἡ *Ἀγγλία ἐσυστηματοποίησε, μετ' ὀλίγα ἔτη τὴν πολυτιμὴ αὐτὴ ἐφευρέσει.

— Με τὸν ἰσθὸν τῆς ἀράχνης ἡμπορεῖ κανεὶς νὰ κατασκευάσῃ στερεώτατες κάλτσες.

— Τὸ πρῶτον ἀπὸ τὰ νεώτερα κράτη πὸν ἴδρυνε ἀποικίας εἶνε ἡ Πορτογαλλία.

— Εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὑπάρχουν 13 ἑκατομμύρια *Ἰσραηλιταί.
— Στὴν Νορβηγία πολλές πόλεις ἔχουν ἀλλάξει ὄνομα.
*Ἡ πρῶτευσσα Χριστιανία ὀνομαζέται ἄνω *Ὄσλο.
*Ὅλα τὰ παλαιὰ ὀνόματα πὸν ὑπενθύμζαν τὴν Δανικὴ κατοχὴ ἄλλαξαν.

